

JOGÉLET.

Zsitvay Tibor igazságügyminiszterre történt kinevezését a polgári jog közeli jövője szempontjából fölötté szerencsés omennek érezzük. A feladatok, amelyeket sulyos örökül vett át elődjétől, a mai gondteltjes idők mértékével mérten is rendkívül nagyok. *Schiffer* volt német igazságügyminiszter szomorú horoszkópja szerint a jog mai helyzetképe: „Weltfremdheit des Richters, Volksfremdheit des Rechts, Rechtsfremdheit des Volkes.“ Ha önértetes elégtétellel mutathattunk is rá e lapok hasábjain arra, hogy a magyar igazságügy állapotán mérve ez a diagnózis legfeljebb mint fenyegető veszedelem és intó példa jöhet tekintetbe, mégis tagadhatatlan, hogy igazságszolgáltatásunk menete vontatott, a jog állandóságába és egymértékűségébe vetett hit megrendült és a jogkultusz papjainak: bírának, ügyvédeknek, erkölcsi és anyagi léte alapvető előfeltételeiben prekár. Valóban oly sokoldalú jogászai tapasztalat és előképzettség, oly törhetetlen akaraterő és oly lángoló idealizmus kell hozzá, aminőkkel az új igazságügyminiszter rendelkezik, hogy e mélyreható bajok orvoslásához a siker biztató reményével lehessen fogni. De akiben e kiváló tulajdonok nagyemlékü atyja örökeként éppoly virulensek, mint amily bőségesen szerezte meg azokat öneréből ő maga, attól kezdve, hogy ifju korában közlegényként esküdött fel az igazság szolgálatára, egészen addig, míg páratlanul fényes politikai pályán keresztül, az ország igazságügyének legfőbb örévé vált: annak a sors bizonyára megadja azt, hogy törekvéseit siker koronázza és céljait megvalósulva lássa. A vázlatosan is nagyszabású programmból, amelyet eddigi nyilatkozatai elárulnak, hivatásunkhoz képest csak a magánjogi törvénykönyv tető alá hozását és a bírák és ügyvédek helyzetének javítását emeljük itt ki, mint amelyek a mi küzdelmeinkben is immár évek óta első helyen állanak s amelyek nehézségeit és akadályait is magunk ismerjük legjobban. Legyen szabad ezenfelül ráirányítanunk az igazságügyminiszter ur figyelmét a fizetéseképtelenségi jog reformjára, amely a legégetőbb és — sajnos — legaktuálisabb kérdések közé tartozik, nemcsak azért, mert a fizetéseképtelenségek nagy száma az egyébként jól fundált gazdasági egyedek és vállalatok létét is veszélyezteti, hanem főleg azért, mert elavult csődeljárásunk évenként a nemzeti vagyon tekintélyes hányadát emészti fel és porlasztja el s mert a csődeljárás

esődjé hozza az adósokat abba a privilegizált helyzetbe, hogy a csődönkívüli kényszeregyezésnek eredetileg a hitelezők érdekét oltalmazó páncélját ők szegezzék amazokkal szembe s végezzék a mögött jól előkészített manővereiket. Bizunk benne, hogy az igazságügyminiszter ur a maga nagy gyakorlati érzékével fel fogja karolni és szerencsés megoldásra fogja vinni ezt a nehéz problémát is. M.

Főszerkesztőnknek, dr. Meszlény Arturnak, a Kormányzó Ur Ófőméltósága 1929. évi január hó 31-én kelt elhatározásával a m. kir. kormányfőtanácsosi címet adományozta.

A kamarai választások után.

Mint bálteremben a konfetti kigyózó szalagjai, úgy röpködnek a levegőben a választási nyomtatványok, hogy rövid keringés után a padló kisóprésre váró szemete legyenek. De még dul a zsvivaj és áll a bál.

* * *

A választás alatt az ügyvédség a színésznő örömet élvezte. Irjanak róla jót, rosszat, egyremegy; a lényeg az, hogy a szinpadon van és a lapok foglalkozzanak vele. A nagy kortézia hasábokat szerzett magának a napi sajtóban és pártoktól függetlenül eredmény gyanánt szemlélte mindenki, hogy az ügyvédkérdés a nagy nyilvánosság érdeklődése elé került.

De most — napokkal a választás után, a „sajtósiker”-ről is kitűnt, hogy csak muló napi szenzáció volt a választás és a sajtó figyelme az ephemer mozgalomnak szólt, nem a tartós életű ügyvédkérdésnek. A választás után sülyesztőbe került az ügyvédkérdés nyilvánossága.

* * *

A kortézia? Nagyobb volt-e az idén a hullám verése, mint egyéb esztendőkbén? Inkább az emlék frissességén mulik a válasz, mint a historikus objectivitásán. Bizonyos, hogy mozgalmas elevenség volt és a kortézia trükkjei és fogásai is felvonultak. Igazsági és helytállósági tartalmukra kár utólag vizsgálni őket. A kifejezések fegyelmezett szabatosságát, az eszközök igénybevehetőségének pontos lemérését a „reálpolitika” számüzte. A kamarai választás, amelynek ha még oly intelligens réteg is szereplője, mint az ügyvédség, mégis csak tömegmozgalom, amelyet a tömeglélektan törvényei dominálnak.

* * *